

Subsidiepot zonnecellen is puinhoop

Regeling is zwaar overtekend maar tegelijkertijd wordt slechts derde van beschikbare geld echt gebruikt

Op 31 mei ging het subsidieloket voor grotere zonne-energiesystemen open en na de eerste dag werd al bekend dat de regeling meer dan 300 maal was overtekend. Ook de regeling voor kleine zonne-energiesystemen, waarvan het loket op 1 maart openging, werd zwaar overtekend. Deze ruime overtekeningen geven zowel een indicatie voor de massale belangstelling voor zonne-energie, als voor de slechte wijze waarop deze regeling wordt toegepast.

Toen het kabinet in 2007 aankondigde een subsidieregeling voor duurzame energie te introduceren was er slechts een kleine pot gereserveerd voor zonne-energie. De industrie en de installatiebranche zouden moeten leren, en zorgen dat ze klaar zijn voor de toekomst waarin zonne-energie zonder subsidie mogelijk is. De minister had ook leerdoelen voor haar ministerie moeten definiëren, want de manier waarop de subsidieregeling nu werkt is — ondanks de goede adviezen uit de branche — bijna hilarisch te noemen.

Anders dan in alle omringende landen moet er in Nederland eerst subsidie worden aangevraagd voordat er geïnstalleerd mag worden. In ons land mag iedereen subsidie aanvragen. Een offerte is niet nodig. Een eigen dak is niet nodig. Enige indicatie van de financiële haalbaarheid is niet nodig. Een naam en adres is genoeg.

Het gevolg hiervan is dat enerzijds goedbedoelende particulieren of bedrijven veel meer subsidie aanvragen dan er ruimte is op hun dak. In onze praktijk zijn we situaties tegengekomen waarbij een particulier voor 15kWp (ruim 100 m² op een schuin dak) subsidie toegekend had gekregen, terwijl er ruimte was voor hooguit 4 m².

Illustratie: Hein de Kort

Deze aanvraag legt dus onnodig beslag op een toch al kleine pot.

Anderzijds wordt er subsidie aangevraagd door partijen die nooit in staat zullen zijn de volledige hoeveelheid waarvoor ze aanvragen te financieren of te bouwen, waardoor er ook onnodig be-

Keuze om totaal anders te stimuleren dan in omringende landen is nog steeds onbegrijpelijk

slag wordt gelegd op de pot.

In drie jaar is er met suggesties vanuit de branche niets gebeurd. Het trieste gevolg is dat de subsidiepot zwaar overtekend is, maar er tegelijkertijd slechts 30%-40% van het beschikbare geld daadwerkelijk wordt gebruikt. Er wordt onnodig geld uitgegeven aan aanvragen voor projecten die de eindstreep nooit zullen halen. Een ander gevolg is dat het als bedrijf in deze branche in Nederland onmogelijk is om te groeien en voor stabiele werkgelegenheid te zorgen. Of mijn klanten wel of niet subsi-

die krijgen wordt door het lot bepaald, niet door ons functioneren.

De keuze om duurzame energie te stimuleren is een politieke. De keuze om in Nederland een totaal andere manier van stimuleren te verzinnen dan in omringende landen is nog steeds onbegrijpelijk, maar in een democratie moet je dat accepteren. Het is echter onacceptabel dat de regeling zo slecht wordt uitgevoerd dat het hele positieve effect teniet wordt gedaan, waarbij ook veel belastinggeld verloren gaat in de bureaucratie er omheen. Het is hoopvol dat leden

van een groot aantal politieke partijen gezamenlijk een burgerinitiatief zijn gestart, onder andere voor een stimuleringsregeling naar Duits voorbeeld: geen subsidie uit de rijksbegroting, maar een regeling waarbij de energiebedrijven een vaste prijs betalen voor groene stroom en kosten mogen doorgeven aan klanten die grijze stroom afnemen op basis van het principe de vervuiler betaalt.